

rigtigt sagde, ikke vist nogen praktisk Vej, der er bedre end det parlamentariske Styre, vi har nu. Jeg tror heller slet ikke, det var det ærede Medlem om at gøre at vise en praktisk Vej frem mod en Slags lokalt Selvstyre, jeg tror, at Baggrunden for alle disse Udviklinger af det ærede Medlem Hr. Schmidt, den egentlige Kærne i, hvad han sagde, og som alt det andet skulde tjene til at camouflere, var det, han sluttede med at sige, at der var kun een Fremgangsmaade overfor en saadan Bevægelse: at man gav Selvstyre. Det er, fordi det ærede Medlem mener, at det kan være af Værdi for den Nationalitetskamp, han fører, at der skabes et Slags kunstigt Skel indenfor Landet, saaledes at vi nede i Nordslesvig fik en Slags Særstilling indenfor det hele. Det var sikkert det, det hele gik ud paa, at søge at slaa nogle Fordele for tyske Interesser ud af hele denne Selvstyrebevægelse. Men paa det Omraade er jeg overbevist om, at den nordslesvigske Befolknings store Flertal ikke vil følge ham, vi ønsker nu, som den Gang Genforeningen fandt Sted, at blive en Del af det hele og ikke noget for os selv, vi ønsker nu som den Gang — det blev udtalt den Gang stærkt og ofte —, at den gamle Kongeaagranse maa slettes saa fuldstændigt, som det er muligt.

Dernæst sagde det ærede Medlem Hr. Schmidt et Par Ord om Embedsstanden, som heller ikke bør staa uimodsagt. Det ærede Medlem sagde, at det var ikke til at tage fejl af, at den nordslesvigske Befolkning ønskede at have som Lærere og Dommere Landets egne Børn, og ved Landets egne Børn forstod han aabenbart kun dem, der var født mellem Kongeaagen og Skelbækken. Han sagde, at i Tiden, inden vi kom til Danmark, var, hvad man ellers kunde sige, de allerfleste Lærere, Præster og Embedsmænd Landets Børn. Han fremstillede det i disse Udtalelser, som om den nordslesvigske Befolkning egentlig havde været mere tilfreds med den Embedsstand, den havde før, end med den, den havde nu. Disse Ord skal ikke staa uimodsagt. Naar man ser tilbage paa den Embedsstand, vi havde den Gang, er det heller ikke rigtigt, at de allerfleste af dem var, hvad man kunde kalde Landets egne Børn i snævre Forstand, der kom den Gang mange nede Syd fra, som ikke havde Spor af Tilknytning til vore Landsdele, og især havde vi, hvad de højere Embedsmænd angik, slet ingen nede fra vor egen lille snævre Hjemstavn. Men selv den Del af Embedsstanden, som ikke

var kommet Syd fra, men var født og opvokset blandt os, kunde vanskeligt indtræde i et Embedsforhold til den tyske Stat, den preussiske Stat, uden at være nødt til at sælge sin Sjæl, de maatte for det meste afsvære deres danske Sindelag, hvis de havde et saadant, var udgaaet af danske Kredse, de maatte tage Del i alle Fortrykningsbestræbelserne; det blev saadant, at skulde man kalde dem Landets egne Børn, ansaa i alt Fald den allerstørste Del af Befolkningen dem for vartartede Børn, som man helst ikke havde noget med at gøre og laa i en evig Kamp med, og der var ingen Kærlighed til det Embedsapparat, vi havde den Gang, og der er sikkert ikke indenfor vor Befolkning noget dansksindet Menneske, der ønsker at faa det tilbage. Og hvad saa det nuværende angaar, da er det en overordentlig stor Overdrivelse, naar man tror, at der gennemgaaende er Utilfredshed med de Embedsmænd, vi har, tværtimod fremhæves det fra alle Sider, at vor Embedsstand for de allerflestes Vedkommende er ganske overordentlig dygtige, pligtopfyldende og i Særdeleshed ogsaa elskværdige og imødekommende Mænd, som man kan snakke med, som man kan tale sig til Rette med, det er derfor ikke rigtigt, at der nede hos os hersker nogen Uvillie mod den Embedsstand, vi har. Det skal siges her, for at der ikke skal danne sig Legender om, at vi i al Almindelighed er utilfredse med vore Embedsmænd.

Jeg vil knytte nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Schmidts Udtalelser om den sociale Lovgivning. Det ærede Medlem sagde, at vi i Nordslesvig før havde kendt en social Forsorg, der var bygget paa det sunde Princip: Hjælp til Selvhjælp, og det er for saa vidt rigtigt, som vi hos os havde et Forsikringsprincip — de allerfleste af os dernede er endnu Tilhængere af, at dette Princip trænger igennem —, men det var jo kun delvis et Forsikringsprincip, der var lagt til Grund, thi de Befolkningsdele, der skulde nyde godt af dette, var Folk med for lille økonomisk Bærekraft til at kunne bære det hele, det var et Forsikringsprincip i Forbindelse med betydelige Tilskud fra det offentlige; men til Trods for disse betydelige Tilskud fra det offentlige var de Understøttelser, man fik derigennem, alligevel saa smaa, at skulde man veje disse to Forsørgelseslove op imod hinanden, tror jeg, vi næsten alle sammen vilde holde paa den danske. Det kan være, den danske kan blive lavet